

Zielsmatige profetie

Drs. G.A. van Veelen

1 Corintiërs 12:7 *Maar aan een ieder wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen*

Gods bedoeling

Dat is Gods bedoeling! Hij geeft aan allen, die vervuld zijn met Zijn Heilige Geest, openbaring voor de persoonlijke levenswandel, maar ook om anderen te zegenen. Paulus vergelijkt de werking van de Geest in de gemeente met het functioneren van het menselijk lichaam, waarin de verschillende organen op elkaar aangewezen zijn voor ondersteuning en sturing en bekrachtiging.

Het is Gods bedoeling, dat de Heilige Geest niet alleen het leven van de individuele gelovige zou leiden en bekrachtigen maar ook inspiratie zou geven aan de gemeente. Daarbij geeft Gods woord, de bijbel de principes van het persoonlijk leven en het gemeentelven aan, maar de Heilige Geest onderwijst de praktische uitwerking daarvan. Het is niet Gods bedoeling, dat de gelovige alleen leeft vanuit het geschreven woord van God. Uiteindelijk kon ook de duivel het woord van God hanteren om Jezus te verzoeken. Dikwijls hebben zogenaamde gelovigen het woord van God misbruikt om hun eigen onrecht goed te praten, zoals tijdens de kruistochten en de slavenhandel.

Het is de Gods bedoeling, dat de gelovige leeft in een voortdurende communicatie met Hemzelf door de Heilige Geest. Volgend op de verlossing door het kruis van Golgota, mogen de gelovigen een unieke relatie met de Vader en de Zoon hebben, door de Heilige Geest. Die doet de Vader en de Zoon aanwezig zijn in het binnenste van de gelovige.

Naar het ideaal, dat Paulus voor ogen heeft, maken openbaringen en andere uitingen van de Geest een vast bestanddeel uit van de samenkomsten van de gemeente.

1 Cor.14:24 *Maar als allen profeteren en er komt een ongelovige of toehoorder binnen, dan wordt hij door allen weerlegd, wordt hij door allen doorgrond, het verborgene van zijn hart komt aan het licht en hij zal zich ter aarde werpen, God aanbidden en belijden, dat God inderdaad in uw midden is. Hoe staat het dan, broeders? Telkens als gij samenkomt, heeft ieder iets: een psalm of een lering of een openbaring of een tong of een uitlegging; dat alles moet tot stichting geschieden.*

Inspiratie van de Geest als 'dichtbij' en als 'tegenover'

De werking van de Heilige Geest in de ziel en de geest van de gelovige is heel subtiel. Aan de ene kant werkt de Heilige Geest als een duidelijk 'tegenover'. De gelovige ontvangt leiding en inspiratie, die vaak tegenover zijn eigen plannen en gedachten staat. Vaak is er zelfs een verstandelijk of gevoelsmatig protest tegen de inspiratie van de Geest. Ik denk in dit verband aan de gezichten, die Petrus in Joppe ontving. Hij zag, hoe uit de hemel een soort laken werd neergelaten met daarin allerlei dieren, die volgens de joodse wet onrein waren. Dan klinkt de stem van God: *Petrus, slacht en eet!*. Petrus protesteert hiertegen en antwoord: *Nog nooit is iets onreins in mijn mond binnen gekomen*. Daarop antwoordt de Here: *Wat God heeft rein verklaard, moogt gij niet onrein noemen*. Het visioen, dat drie keer wordt herhaald, moet Petrus voorbereiden op de verkondiging van het Evangelie onder de heidenen.

Vaak ervaren wij de inspiratie van de Heilige Geest als iets onverwachts, soms zelfs als schokkend. We hebben allerlei bezwaren of soms ook angst om aan de inspiratie te gehoorzamen. Zo kan de Heilige Geest ons aansporen tot handelingen, waarover we onzeker zijn: "Ik

durf dit eigenlijk niet te doen”, of juist: “Ik had afgesproken iets anders te doen, moet ik nu mijn afspraak afblazen?”. Bijvoorbeeld: Je bent op weg om iemand te bezoeken en de Geest spreekt: Ga terug naar huis. Ik wil niet dat je er heen gaat. Of iemand vraagt je om iets te doen, wat je eigenlijk niet kunt weigeren, maar de Heilige Geest spreekt, dat je wel moet weigeren en geeft onvrede in je hart. Je bent dan bang die ander voor het hoofd te stoten. Of de Heilige Geest openbaart je iets over iemands leven om hem of haar te waarschuwen voor een verkeerde weg. Je kunt het aan de buitenkant niet zien en je weet niet, hoe de ander op de waarschuwing zal reageren. De openbaring van de Heilige Geest kan zo zelfs een bepaalde spanning of vrees bij ons te weeg brengen.

Inspiratie dicht bij ons hart.

Maar aan de andere kant, kan de leiding van de Heilige Geest zo dicht bij ons eigen hart zijn, dat wij ons afvragen: Komt dit nu van God of bedenk ik dit zelf? Dit doet zich vaak voor tijdens de voorbereiding van een prediking. Je ervaart dan heel duidelijke leiding, inspiratie en vrede. Ook tijdens de prediking kun je heel duidelijk geïnspireerd worden om bepaalde dingen spontaan te zeggen, die op dat moment bij je opkomen. Vaak is dit werkelijk de directe leiding van de Heilige Geest tijdens het spreken, maar het zou natuurlijk ook een stokpaardje kunnen zijn, waarover je nu eenmaal graag spreekt. Het is natuurlijk heel logisch, dat naarmate wij dichter bij het hart van God leven, ook de inspiratie van de Heilige Geest steeds natuurlijker en vanzelfsprekender zal aanvoelen. Wij zijn door de Geest opnieuw geboren, wij zijn nieuwe mensen geworden, wij zullen dan ook de nieuwe gedachten en nieuwe emoties ontvangen, die bij het nieuwe menszijn horen. En die gedachten en emoties zullen zo dichtbij ons eigen (vernieuwde) hart liggen, dat wij ze niet als ‘van buiten komend’ of als ‘tegenover’ ervaren.

Waar of vals?

In veel literatuur over profetie wordt slechts onderscheiden tussen twee soorten: Ware en valse. De eerste komt voort uit de Geest van God, de andere uit het rijk der duisternis of uit het eigen zondige denken.

Maar de werkelijkheid ligt veel subtieler.

Occulte belasting uitsluiten

Ik wil het eigenlijk niet hebben over gelovigen, die niet werkelijk hebben afgerekend met een occult verleden. Gelovigen die zich voor hun bekering met telepathie of enige vorm van occultisme hebben ingelaten, moeten dat als zonde belijden, ontvangen vergeving in de naam van Jezus en de occulte belasting moet verbroken worden in Jesus' naam. Wanneer het gaat om echte occulte zonden, zal dit in de gemeente meestal snel ontdekt worden en na schuldbelijdenis zal de belasting worden verbroken. Maar soms is het niet direct duidelijk, wat er aan de hand is. In sommige families heerst bijvoorbeeld een geest van telepatie of helderziendheid. Men vindt het telepathisch (op afstand) aanvoelen van elkaars gemoedstoestanden heel vanzelfsprekend en is er niet direct van overtuigd, dat men daarmee onder een demonische invloed staat. Zo kan het gebeuren, dat iemand deze telepathische gebondenheid meeneemt in zijn christelijk leven. Ik heb meegemaakt, hoe iemand met een bijzondere fijngevoeligheid en invoelingsvermogen voor anderen bad. De vervulling met de Heilige Geest werd bij deze persoon echter volledig geblokkeerd, totdat werd ingezien, dat er sprake was van een occulte telepathische gave. Na schuldbelijdenis en bevrijding volgde een heerlijke vervulling met de Heilige Geest. In het vervolg ga ik er van uit, dat degenen, die zich uitstrekken naar het ontvangen van openbaring van God zijn bevrijd van iedere occulte gebondenheid.

Hoe spreekt de Geest?

Het spreken van de Heilige Geest begint direct, wanneer iemand vervuld wordt met de Heilige Geest. Grote vreugde en het ervaren van God als Vader zijn de eerste gevolgen van de vervulling met de Geest. Dit is ook een vorm van spreken. Ten onrechte meent men, dat het spreken van de Heer door zijn Geest voornamelijk bestaat uit het horen van een goddelijke stem. De Heilige Geest werkt op vele manieren, waarvan de eerste wel is, dat Hij ons een gevoel van vrede en blijdschap heeft. Wie zijn zonden heeft beleden ervaart altijd blijdschap (de goedkeurende glimlach van God), wanneer hij of zij de Heer gaat prijzen. Je ervaart vrede over bepaalde gedachten en handelwijzen en je ervaart onvrede over andere gedachten, emoties en handelwijzen. Zo zal negativiteit, gemopper, geklaag en geklets onvrede in het eigen hart opleveren, maar een getuigenis van de liefde van God blijdschap en voldoening schenken. Ook dit is een spreken van God Geest in ons hart.

Onder de vele manieren, waarop Gods Geest spreekt zijn verschijningen van engelen, gezichten (visoenen) met verschillende intensiteit, het horen van een stem met verschillende intensiteit, het ontvangen van gedachten (inspiratie) en het ontvangen van innerlijke zekerheid en overtuiging. Met 'verschillende intensiteit' bedoel ik, dat bijvoorbeeld een gezicht de vorm kan aannemen van een vluchtig beeld in de gedachten tot en met een ervaring van meegenomen worden (geestvervoering, extase) in een bepaalde situatie. In het voorheen genoemde voorbeeld van Petrus te Joppe, geraakte deze zo in zinsverrukking, dat hij het gezicht als een werkelijkheid onderging, waarin hij zich bevond. Hij speelde zelfs een rol in het gezicht. Een buitenstaander, zou niets hebben gezien, maar wel Petrus reacties op Gods spreken hebben gehoord. Ook bij het horen van een Goddelijke stem kan de intensiteit verschillen. Zo kan het spreken van God overkomen als een hoorbare stem, die van buiten komt. Een voorbeeld daarvan is de kleine Samuel (1 Sam. 3:4), die meende dat de priester Eli hem riep. Voor anderen is het duidelijk, dat de stem binnen in hen klinkt.

Over het algemeen zoekt de Heilige Geest een manier van spreken, die het best past bij de natuurlijke aanleg en gevoeligheid, van degene tot wie Hij spreekt. Zo ontvangen creatieve, beeldend ingestelde, mensen de openbaring vaker in de vorm van een beeld, een gezicht, of een visoen in hun gedachten. Anderen die meer verstandelijk zijn ingesteld, zullen Gods openbaring vaker in de vorm van een geïnspireerde gedachte ontvangen.

Welke beelden of gedachten zijn van God?

De vraag doet zich natuurlijk voor, hoe wij beelden en gedachten van de Heilige Geest onderscheiden van beelden en gedachten die uit onze eigen fantasie voortkomen. Want het mag duidelijk zijn, dat ook geestvervulde mensen nog altijd beschikken over een eigen natuurlijke fantasie en voorstellingsvermogen.

Zelf zal ik, wanneer ik mij openstel voor het spreken van God (ten behoeve van anderen), in tongen bidden om enerzijds mij af te stemmen op de dingen van God en anderzijds te toetsen wat ik ontvang. Tijdens het bidden in tongen werkt de Heilige Geest en zullen eigen voorstellingen en gefantaseerde gedachten verdwijnen, maar door de Geest geïnspireerde gedachten en voorstellingen worden versterkt.

Inspiratie van God; verwoording van de mens

Vaak wordt gedacht, dat profetische woorden in kant en klare vorm tot ons komen. Hij blijkt echter al in de Bijbel, dat elke profeet zijn eigen stijl, woordkeus en spreektrant (langdradig of kernachtig) heeft. Dit bevestigt alleen maar de ervaring, dat God het beeld of de geïnspireerde gedachte geeft, maar dat de mens zelf moet verwoorden, want hij gezien of ontvangen heeft. Tijdens dat verwoorden zal Gods Geest hem leiden, maar het blijven wel de eigen woorden, de eigen stijl van de profeet. Vele gelovigen drukken de geïnspireerde gedachten vaak uit met behulp van de tale Kanaäns, die in hun gemeente wordt gebruikt. Vaak gebruikt men Bijbelse termen, afhankelijk van iemands leeftijd, vaak in bewoordingen van de vertaling

(Statenvertaling, NBG), waarmee men is opgegroeid. Anderen zijn wars van plechtstatigheid en zullen juist proberen zoveel mogelijk de taal van de straat te gebruiken. Sommigen zetten een luide keel op, schreeuwen bijna. Anderen, vol schroom, spreken zo zachtjes, dat ze nauwelijks te verstaan zijn. Zo zit aan het uiten van Gods openbaring altijd een menselijk aspect, waarin de individuele spreker ook herkenbaar is; net als bij de Bijbelse profeten.

Verwarring met eigen ideeën, gedachten en emoties

Kinderen Gods, die vervuld zijn met de Heilige Geest, hebben ook nog altijd hun eigen natuurlijke gedachten, emoties en meningen. Die kunnen zich tijdens het ontvangen van openbaring vermengen met de geïnspireerde gedachten beelden en emoties van God. Gelukkig vertelt het N.T. ons van een voorval, waarin dat gebeurde. De evangelist Lucas, die ons het verhaal doorgeeft, oordeelt uiterst begripvol over deze situatie en spreekt niet van valse openbaring o.i.d.

In Handelingen 20 lezen wij, hoe Paulus (met de opbrengst van een grote collecte) op weg is naar Jeruzalem. Hij vertelt aan de oudsten van Efeze in vs.22 *Nu ben ik op weg naar Jeruzalem, gedreven door de Geest, zonder te weten wat me daar te wachten staat, behalve dan dat de heilige Geest me in iedere stad verzekert dat gevangenschap en vervolging mijn deel zullen zijn. Ik hecht echter niet de minste waarde aan het behoud van mijn leven, als ik mijn levenstaak maar kan voltooien en de opdracht uitvoeren die ik van de Heer Jezus ontvangen heb: getuigen van het evangelie van Gods genade.*

Het is voor Paulus dus duidelijk, dat hij in Jeruzalem zal worden gevangen gezet. In iedere gemeente waar hij komt, wordt daarover geprofeteerd. Maar tegelijkertijd is hij ervan overtuigd, dat deze weg onvermijdelijk is; het is Gods weg voor zijn leven.

Natuurlijk hebben Lucas en de andere medewerkers van Paulus het daar heel moeilijk mee. Ze hebben al zoveel vervolging samen met hem ervaren. De reis gaat verder en het schip legt aan in Tyrus. Lucas vertelt dan (Hand 21:4) *We gingen op zoek naar de leerlingen en bleven een week bij hen. Geïnspireerd door de Geest zeiden ze tegen Paulus dat hij niet moest doorreizen naar Jeruzalem.*

Het is niet moeilijk voor te stellen, wat hier is gebeurd. De discipelen van Tyrus ervoeren door de Heilige Geest, dat Paulus in Jeruzalem zou worden gevangen gezet. Maar vanuit hun bewogenheid en liefde voor Paulus voegen zij daar zelf aan toe, dat Paulus dus maar beter niet kan gaan. En hoewel zij daarmee verwarring stichten, neemt Lucas het hun niet kwalijk. Een paar dagen later, na aankomst in Ceasarea, zou hij zelf Paulus ook smeken niet te gaan. Hand.21: 10 *Na enkele dagen kwam er een profeet uit Judea, die Agabus heette. Hij zocht ons op, pakte Paulus' gordel en bond daarmee zijn eigen handen en voeten vast. Toen zei hij: 'Dit zegt de heilige Geest: "Zo zal de man van wie deze gordel is, worden vastgebonden door de Joden in Jeruzalem, die hem aan de heidenen zullen uitleveren."' Toen we dit hoorden, drongen wij en de gelovigen van Caesarea er bij Paulus op aan om niet naar Jeruzalem te reizen. Maar Paulus antwoordde: 'Waarom proberen jullie me door je tranen te vermurwen? Ik ben niet alleen bereid me in Jeruzalem gevangen te laten nemen, maar ook om er te sterven omwille van de naam van de Heer Jezus.' Omdat hij zich niet liet overreden, deden we er het zwijgen toe en zeiden alleen nog: 'Laat gebeuren wat de Heer wil.' Hoeveel moeite had Lucas er dus zelf mee om het plan van God voor Paulus' leven te aanvaarden.*

We hebben in het geval van de gelovigen uit Tyrus dus te maken met een voorbeeld van ware openbaring door de Heilige Geest, waaraan door de emoties een eigen mening is toegevoegd..

Daarmee zijn we gekomen bij de sleutel van veel zogenaamde 'valse' profetie. Het gaat niet zozeer om valse profetie, maar om het misverstaan van Gods openbaring door menselijke emotionaliteit, bewogenheid, zorg en liefde.

Storingsgevoelig

De manier, waarop de openbaring van de Heilige Geest de mens binnen komt is ‘storingsgevoelig’. Het is daarom van het grootste belang te onderzoeken, waaruit deze storingen bestaan en hoe we dit kunnen voorkomen.

Uit eigen pijnlijk ervaring heb ik gemerkt, dat het iedere onwetende geestvervulde gelovige kan overkomen, dat hij of zij de openbaring van de Heilige Geest misverstaat. Nu is dat niet zo erg, wanneer het slechts je eigen leven betreft. Je raakt dan hooguit zelf in een onbalans. Zo menen sommigen van Godswege te horen, wie hun huwelijkspartner zal worden, maar hij of zij trouwt met een ander. Soms menen ouders van Godswege het geslacht van hun nog ongeboren kind te weten. Maar ze zitten ernaast.

Het is veel erger en verdrietiger, wanneer die openbaring voor een ander was en die persoon daardoor schade of verdriet lijdt. Bovendien geraken dan de gaven van profetie in diskrediet. Zo profeteerde ik ooit over een zuster, die aan kanker leed, dat ze zou herstellen, maar zij stierf. Ik kreeg niet alleen de verwijten van veel broeders en zusters over me heen, maar ik verloor ook ieder zelfvertrouwen, dat God door zijn Geest door mij sprak. Een lange tijd durfde ik geen woord van God meer te ontvangen.

Er zijn conflictsituaties in gemeenten bekend, waarbij beide partijen in het conflict beweren openbaringen van God te hebben ontvangen, waarin het eigen gelijk en het ongelijk van de ander werd aangetoond.

In een ander voorbeeld ontving een gemeenteleider openbaring over de rebellie van sommige gemeenteleden. Zij van hun kant beweerden, dat God tot hen sprak over een hoogmoedige en manipulerende leider.

Als gevolg daarvan wordt men bang voor profetische uitingen en werden en worden in veel gemeenten beperkingen gesteld aan het uitspreken van profetische woorden.

Te goeder trouw

Ik wil er even van uitgaan, dat de meeste gelovigen ter goeder trouw zijn; in zoverre, dat zij zelf niet bewust openbaring verzinnen, maar werkelijk menen, dat God tot hen spreekt. Wat zijn dan de oorzaken van onware openbaringen? Welke gevaren zijn er bij het ontvangen en uitspreken van (vermeende) woorden en beelden van God.

Verwarde gelovigen

Natuurlijk zijn er ook in de gemeente mensen, die lijden onder een stuk verwarring in hun psychische leven. Veel mensen komen met psychische beschadigingen de gemeente binnen, ze komen tot geloof in de Here Jezus en worden werkelijk vervuld met de Heilige Geest.

Vaak worden ze door God machtig gebruikt, maar er zijn ook risico's dat ze spreken vanuit hun eigen verwarde gedachten en emoties.

Eigen beelden, gedachten en emoties

De inspiratie van de Heilige Geest komt bij veel gelovigen binnen in de vorm van een gedachtenbeeld, een geïnspireerde gedachte, of een geïnspireerde emotie. Het logisch dat de inspiratie van God kan worden gestoord, wanneer wij daarnaast vol zijn van andere beelden, gedachten en emoties.

De meest voorkomende stoorzender bij het ontvangen van openbaring van de Heilige Geest zijn die emoties, die voortkomen uit persoonlijke betrokkenheid en bewogenheid bij een bepaalde situatie, zaak of bij een bepaalde persoon.

Lang geleden vertelde een vrouw Gods, die door de Heer in profetie werd gebruikt, ons welke stoorzender in haar leven het gevaarlijkste was. Van beroep was zij maatschappelijk werkster geweest en zij had de nodige mensenkennis opgebouwd. Zij had al na enkele ogenblikken door wat voor type mens zij vóór zich had. Ze vertelde me: “Mensenkennis is voor mij het

gevaarlijkste. Juist, omdat ik me, door mijn ervaring zo snel een beeld van iemand kan vormen, verhindert het mij om zonder enig vooroordeel naar de stem van God te luisteren, wanneer ik voor iemand bid”.

Vooraf liefdevolle bewogenheid met mensen, die lijden, kan ons zo in de greep hebben, dat wij in zo’n situatie niet meer echt de gedachten van God kunnen ontvangen, of die gedachten niet meer goed kunnen onderscheiden van onze eigen gedachten.

Ik geef nu een aantal stoorzenders bij het ontvangen van openbaring van God

Stoorzenders

1. Vooral liefdevolle bewogenheid met mensen, die lijden, kan ons zo in de greep hebben, dat wij in zo’n situatie niet meer echt de gedachten van God kunnen ontvangen, of die gedachten niet meer goed kunnen onderscheiden van onze eigen gedachten. Wij zijn diep van mening, dat God in een dergelijke situatie moet ingrijpen. De gedachten, die wij ontvangen en die wij menen te herkennen als geïnspireerde gedachten, blijken te zijn beïnvloed door onze goedbedoelde bewogenheid met de persoon in kwestie.
2. Gerechtaardigde boosheid over een onrecht. Ons menselijk gevoel voor gerechtigheid en waarheid verwacht, dat God met vergeldende gerechtigheid zal optreden.
3. Vooroordeel of vooringenomenheid jegens een persoon, zowel ten positieve als ten negatieve, kan onze gedachten tijdens het zich openstellen voor openbaring, beïnvloeden. Als voorbeeld noemt ik een situatie, waarbij wij bidden voor iemand die boven ons is gesteld of voor wie wij een groot respect hebben. En dergelijke gezindheid kan ons afhouden, van een ware gedachte van God. Wij kunnen haast niet anders dan bemoedigende en lovende woorden spreken. Andere kant kunnen minachting of irritatie jegens iemand onze gevoeligheid voor het spreken van de Geest in een negatieve richting kleuren.
4. Vooringenomenheid jegens een situatie (in de gemeente). Zo kunnen ook in de gemeente zogenaamde openbaringen worden uitgesproken, met als basis ontevredenheid over de gemeenteleiding of het verlangen de koers van de gemeente een bepaalde richting in te sturen. Degenen, die op dat moment het “zo spreekt de Heer...” uitspreken, zijn zich soms niet bewust van het feit, dat zij hun eigen gedachten naar voren brengen in plaats van het woord van de Heer. Zowel gemeentelieden als ook leidinggevenden maken zich hieraan schuldig. Dit wordt door de anderen als manipulatie beschouwd. Het is soms vrij moeilijk om de spreker met zijn of haar vooroordelen te confronteren. Hij of zij denkt werkelijk, dat God spreekt.
5. Vriendschap, verliefdheid. Vriendschap is zeker ook een vorm van vooroordeel, waardoor het moeilijk wordt voor die relatie het woord van God te verstaan. Wanneer de vriendschap volwassen is en zo open, dat men elkaar rustig de waarheid kan zeggen, is de mogelijkheid om Gods stem voor de ander te verstaan natuurlijk weer groter. Maar zeker, wanneer er in de relatie allerlei vormen van manipulatie, verering of vrees spelen, wordt het haast onmogelijk openbaring te ontvangen. Het mag voor vanzelfsprekend, dat in allerlei situaties van verliefdheid het gevoelsleven zo bevangen is, dat nauwelijks leiding van de Geest kan worden ontvangen. Hoe dikwijls komt het voor, dat jongere en ook oudere mensen menen, dat God tot hen spreekt, dat een bepaald persoon hun levenspartner zal worden. Dit is zelden juiste openbaring.
6. Mensenkennis, in die zin, dat wij na een eerste ontmoeting al doorhebben, dat iemand bijvoorbeeld van zichzelf erg onzeker is of een laag zelfbeeld heeft, kunnen ons tot de gedachte brengen, dat hij of zij wel bemoediging nodig zal hebben, of niet meer naar het verleden mag terugkijken.
7. Beïnvloeding door degene voor wie wij bidden. Stelt u voor, dat u net een heel zielig verhaal gehoord heeft, van iemand, die aan zelfmedelijden doet. Als wij dat niet

doorhebben, kunnen onze emoties bevangen raken door bewogenheid met de zieligheid van deze persoon. Onze gevoelens kunnen een stoorzender zijn bij het ontvangen van het ware woord van God.

8. Enthousiasme. Niet alleen emoties van bewogenheid of verdriet kunnen invloed hebben op ons verstaan van de stem van God. Ook blijdschap en opwinding over wat God aan het doen is, kunnen ons in een euforische stemming brengen. Meerdere malen heb ik in degelijke situaties “openbaringen” gehoord over grote opwekkingen, die in de eigen woonplaats zouden uitbreken. Er gebeurde echter niets. De overspannen verwachtingen kwamen voort uit enthousiasme.
9. Vrees om iets (de waarheid) te zeggen. Het kan gebeuren, dat tijdens het spreken van een profetisch woord, de Geest iets in ons legt, dat onthullend, waarschuwend of vermanend van aard is. Innerlijke onzekerheid, gebrek aan zelfvertrouwen in de gave van profetie, of ook gewoon vrees vanwege de mogelijke boze reactie van de ander, kunnen er de reden van zijn, dat wij het woord proberen te verzachten of er een beetje omheen proberen te draaien.
10. Spanning. Situaties van spanning en conflict maken het een gelovige extra moeilijk om inspiratie van de Heilige Geest te verstaan. We zijn namelijk totaal niet in de rust en er spookt letterlijk van alles door ons hoofd. Wanneer we eens zouden horen, wat mensen in periodes van spanning allemaal dromen, dan zouden we daar menig griezeloek mee kunnen vullen. Er is dan ook het risico, dat wij hetzij onze eigen partijdigheid binnen het conflict of onze eigen verwarring naar voren brengen, wanneer wij een woord van de Heer willen ontvangen. Het is dan ook belangrijk, dat wij ons in innerlijke rust bevinden voordat wij een woord van God kunnen uitspreken.

Rust in de ziel

In 2 Kon.3: 11vv. lezen we hoe de profeet Eliza zijn zieleleven tot rust bracht in een situatie van spanning. Tijdens de oorlog met Moab kwamen de drie koningen van Juda, Israël en Edom plotseling bij hem voor een Godsspraak betreffende de kritieke situaties waarin zij zich bevonden. Er was geen water meer voor hun paarden te vinden. En zij hadden slechte voorgevoelens over de strijd. Alleen Josafat de koning van Juda diende de Heer, de koning van Israël (zoon van Achab en Izebel) en die van Edom, dienden de Baäls. Het is dan ook logisch, dat Eliza het met deze situatie moeilijk heeft.

We lezen: Maar Josafat vroeg: Is hier geen profeet des Heren om door hem de Here te raadplegen? Toen antwoordde een van de dienaren van de koning van Israel en zeide: Hier is Elisa, de zoon van Safat, die water op Elia's handen goot. En Josafat zeide: Bij hem is het woord des Heren. Daarop gingen de koning van Israel en Josafat, en de koning van Edom naar hem toe. Maar Elisa zeide tot de koning van Israel: Wat heb ik met u te doen? Ga naar de profeten van uw vader en naar die van uw moeder. Doch de koning van Israel zeide tot hem: Neen, want de Here heeft deze drie koningen geroepen om hen in de macht van Moab te geven. Toen zeide Elisa: Zo waar de Here der heerscharen leeft, in wiens dienst ik sta, als ik geen rekening wilde houden met Josafat, de koning van Juda, dan zou ik op u geen acht slaan of naar u omzien. Nu dan, haalt mij een citerspeler. En het geschiedde, toen de citerspeler speelde, dat de hand des Heren op hem kwam. En hij zeide: Zo zegt de Here...

We zien, hoe Eliza zich afzondert van alle ontsteltenis, door te luisteren naar de zachte citermuziek. Daarmee brengt hij zijn zieleleven tot rust. We kunnen eraan toevoegen, dat deze citerspeler waarschijnlijk afkomstig was uit de kring van profeten rondom Eliza. De kracht van aanbedende muziek, door een geestvervulde speler, is nog vele malen krachtiger, dan de rustgevende uitwerking van ‘stemmingsmuziek’.

Voor diegenen, die zich uitstrekken naar de gave of de bediening van profetie is het van groot belang te weten of het eigen zieleleven voldoende in de rust en voldoende onpartijdig is, om openbaring van de Geest te ontvangen. Ervaart men die rust niet, of voelt men zich teveel bij de situatie betrokken, dan is het beter om zich helemaal niet uit te strekken naar een woord van openbaring. Natuurlijk is het soms mogelijk, om je van binnen af te zonderen, zoals Elisa, en innerlijk een bepaalde afstand te nemen van de persoon of de zaak in kwestie. Ook dan zou men het woord van God zuiver kunnen verstaan. Bedrieg jezelf niet in deze zaak. Het is altijd jammer, wanneer anderen of je zelf schade leiden door zielsmatige uitingen, waarbij ook de gave van profetie in diskrediet komt.

De gaven in diskrediet

In veel gemeenten zijn aan de uitingen van de Geest beperkingen opgelegd, omdat er door onkundige gelovigen verkeerd gebruik van werd gemaakt. Zo wil men in veel gemeente controle en toetsing vooraf, omdat men niet geconfronteerd wil worden met allerlei uitingen, die verwarring veroorzaken, of waarin kritiek op de gemeenteleiding wordt geventileerd. Natuurlijk heeft dit te maken met het feit, dat ook bij veel gemeenteleiders gebrek aan inzicht is in de werking van de gaven van openbaring. Hiermee is echter het paard achter de wagen gespannen. Vaak wordt het grootste deel van de openbaring pas tijdens het profeteren ontvangen. Stelt u zich eens voor: De Heer inspireert u met een bepaalde bewogenheid voor een ontmoedigde aanwezige. Wanneer u zich eerst bij de leiding moet melden en zeggen: De Heer maakt mij duidelijk, dat hier iemand is, die ontmoedigd is. Dan zal soms de reactie zijn: Er zijn hier zoveel ontmoedigde mensen. Zij moeten zich gewoon aan het woord van God houden. Maar wanneer er vrijheid is om te profeteren, en tijdens het spreken wordt geopenbaard, dat de persoon in kwestie de pillen voor zelfdoding reeds in huis heeft. Dan weet de betreffende persoon, dat God zelf tot hem of haar spreekt en zal hij of zij het woord ook eerder aanvaarden. Vaak barst zo iemand in tranen uit en zullen de aanwezige pastorale medewerkers zo iemand direct opvangen.

Vrijheid voor de gaven, toetsing achteraf

De Bijbelse weg is, dat de gaven vrij moeten kunnen functioneren en de gelovigen worden aangespoord om zich naar deze gaven uit te strekken en ze te ontwikkelen. Na het uitspreken van een woord van God is het vooral de taak van hen, die zelf ook de stem van God verstaan, om het gesprokene te toetsen. Het beoordelen of toetsen van profetische uitingen heeft alles te maken met de reactie van de Heilige Geest in het eigen hart. Aangezien er maar één Geest is, die tot elk wil spreken, zouden wij in de Geest een bepaalde mate van harmonie of instemming moeten ervaren). Wanneer een profeet dit heel sterk heeft, dan spreken we van een gave van onderscheid. Maar iedereen die zelf de stem van God verstaat heeft dit onderscheid in meer of mindere mate, door de inwoning van de Heilige Geest.

Het alleen met het verstand beoordelen van profetische woorden is net zo min mogelijk als het opvangen van radiosignalen met het menselijk oor. Daarvoor is een radio-ontvanger nodig, die de radiomagnetische frequenties kan onderscheiden en omzetten in geluiden. In een andere studie zal ik meer aandacht geven aan de verschillende aanvullende manieren om profetische woorden te onderscheiden, het waardevolle van het zielsmatige te scheiden, en het goede te behouden.